

NIN: Ko je minirao Krušik za pet miliona evra

<https://rs.n1info.com/biznis/nin-ko-je-minirao-krusik-za-pet-miliona-evra/>

Po onoj narodnoj - kako seješ, tako ćeš i žnjeti, uprava fabrike naoružanja Krušik iz Valjeva i država kao njen vlasnik na kraju prošle godine mogli su da uberu samo - gubitke. Minus je, prema zvaničnim podacima iz finansijskog izveštaja Holding korporacije Krušik u 2020. dostigao 577,35 miliona dinara. Tako su se obistinila strahovanja svih koji su ukazivali da bi pogrešni poslovni potezi koji se vuku godinama unazad, a u koje spadaju i loši, za državnu fabriku štetni ugovori sa privatnim trgovcima oružjem, mogli skupo koštati holding iz Valjeva, piše magazin NIN.

Iz bilansa uspeha i bilansa stanja jasno se vidi i da je ta cena u vidu neto gubitka samo u prošloj godini bila skoro pet miliona evra, za 310.000 evra veća od neraspoređene neto dobiti iz svih ranijih godina

Još više od samog gubitka upravu Krušika i državu kao vlasnika trebalo bi da zabrine dramatičan pad poslovnih prihoda, što je svojevrsan signal da firma polako, ali sigurno tone, navodi NIN.

I dok se zvaničnici hvale kako je Srbija prošlu godinu završila sa padom bruto domaćeg proizvoda od samo jedan odsto i da je po tom pokazatelju bila najbolja u Evropi, poslovni prihodi Krušika, jedne od kompanija za čije je poslovanje država kao njen vlasnik i najodgovornija, pali su za čak 46 odsto, sa 9,6 na 5,2 milijarde dinara.

Pad je, ističe ovaj nedeljnik, počeo i pre pandemije virusa kovid 19, jer je ta fabrika 2018. imala do sada rekordne poslovne prihode od 11,2 milijarde dinara. To posredno upućuje na zaključak da je Krušik više od kovida 19 napao neki drugi „virus“.

Na to je prvi put, još u januaru 2020. ukazala Državna revizorska institucija, koja je utvrdila da je mine iz Krušika privatna firma Gorana Todorovića GIM, koju je u više navrata zastupao Branko Stefanović, u međuvremenu preminuli otac tadašnjeg ministra policije i aktuelnog ministra odbrane, kupcima iz inostranstva prodavala po znatno višim cenama i tako ostvareni profit zadržavala za sebe, iako to nije smela.

Time je DRI posredno potvrdio da ni Aleksandar Vučić, ni Nebojša Stefanović nisu govorili istinu dok su se trudili da javnost ubede da u poslovanju Krušika sa GIM-om nije bilo ništa sporno i nezakonito.

Za razliku od njih, DRI otvoreno sumnja da je 2017. i 2018. GIM, na razlici u cenama po kojima je kupovao mine od Krušika i kasnije ih prodavao krajnjim kupcima iz inostranstva, zaradio više od 16 miliona dolara, a od 1. januara do 7. februara 2020. još skoro 3,8 miliona dolara, ili sve zajedno oko 20 miliona dolara.

„Komisionar GIM je fakturisao za 10,15 miliona dolara veću vrednost proizvoda inostranim kupcima, nego što je Krušik, iste te proizvode, u 2018. fakturisao GIM-u“, konstatuje DRI u jednom od izveštaja, ali to nije bilo dovoljno nadležnim organima da odmah, pre godinu dana, ispituju te navode i utvrde ko je za to odgovoran.

MUP u fabrici

NIN saznaje da se u međuvremenu situacija donekle promenila i da su nedavno za neke sumnjive ugovore konačno počeli da se interesuju i oni kojima je do sada bio „sumnjiv“ samo uzbunjivač Aleksandar Obradović, koji je prvi upozorio da bivši direktor Krušika Mladen Petković (a istim putem je, po svemu sudeći, nastavio i njegov naslednik Vladan Lukić) privilegovanim privatnim trgovcima oružjem prodaje mine po povlašćenim cenama, u nekim slučajevima čak i ispod cene koštanja.

Vladimir Gajić, branilac Aleksandra Obradovića, kaže za NIN da on i njegov klijent imaju dosta pouzdane informacije da su pripadnici MUP-a nedavno bili u Krušiku.

„Oni su oduzeli dokumentaciju koja se odnosi na poslovanje sa firmom GIM i još jednom od privatnih kompanija za trgovinu oružjem“, ističe Gajić.

NIN navodi da je jedno od pitanja na koja nikada nećemo dobiti odgovor i da li bi pripadnici MUP-a ikada proverili navode DRI o ugovorima Krušika i GIM-a da je na čelu MUP-a ostao Nebojša Stefanović? I da li bi, da je država na vreme reagovala i preduzela neke od mera koje su joj bile na raspolaganju, mogla da spreče da Krušik od profitabilnog preduzeća postane gubitaš, čiji će minus morati da pokrivaju svi poreski ob-veznici, kao što je to već bio slučaj sa nekim drugim javnim preduzećima i onima u vlasništvu države.

Za sada nema nikakvih informacija o tome šta su pripadnici MUP-a otkrili iz ugovora Krušika i GIM- a, niti nagoveštaja da li će ta navodna istraga biti proširena i na utvrđivanje potencijalnog sukoba interesa i trgovinu uticajem, odnosno na čelne ljude nekih ministarstava bez čijeg zelenog svetla nijedan metak, nijedna mina, nijedna puška ne mogu da budu prodati stranim kupcima, ukazuje NIN.

Ostaje da se vidi hoće li istragom biti obuhvaćeni i drugi trgovci oružjem, među kojima je i Slobodan Tešić, jedan od finansijera SNS-a. Nažalost, i pre nego što policija i tužilaštvo kažu šta imaju, neke stvari su sada mnogo jasnije nego što su bile pre godinu dana.

Pad prihoda

Između 2019. i 2020. prihodi Krušika od prodaje proizvoda i usluga pali su sa 8,94 na samo 4,97 milijardi dinara, s tim što su prihodi od prodaje na inostranom tržištu prepolovljeni, sa 7,27 na 3,86 milijardi dinara.

Kako li će i samom direktoru Vladanu Lukiću sa ove vremenske distance izgledati neka zvanična saopštenja Krušika iz maja i juna 2020, u kojima je sve vrcalo od optimizma, pita Nin.

U prvom se navodi da „posebno afirmativno zvuči činjenica da je u prva četiri meseca 2020. na inotrižštu zaključeno za 25 odsto više novih ugovora u odnosu na kompletnu prethodnu godinu“ i da su „naša očekivanja da će se ovakav trend nastaviti i u drugom delu godine“. To saopštenje objavljeno je 19. maja, dakle ne pre proglašenja pandemije, već kada je već ukinuto vanredno stanje uvedeno zbog kovida 19.

Samo mesec dana kasnije, 17. juna usledilo je i drugo saopštenje, u kome se javnost obaveštava da je uprava Krušika uspjela da „u prvih pet meseci 2020. ugovori poslove koji su za 50 odsto veći od celokupnog ugovaranja u 2019. godini“ i da je „Krušik na dobrom putu da ponovo ostvari značajne izvozne rezultate“.

NIN ističe da bi bilo lepo da sada direktor i zaposlenima u Krušiku, i članovima Vlade, koji su nadležni za gazdovanje državnim preduzećima, objasni kako je posle toliko više ugovorenih poslova sa kupcima iz inostranstva izvoz u 2020. bio za 47 odsto manji nego 2019? I ne bi bilo lepo da sada kao alibi za sve teškoće navodi koronu, jer je u maju i junu 2020. tvrdio da je Krušik, „iako suočen sa krizom svetskih razmera izazvanom korona virusom, uspeo da obezbedi u najtežim trenucima nove poslove, da skoro u kontinuitetu proizvodi i da sebe ponovo dovede u stabilnu poslovnu situaciju“.

Šta će biti s radnicima

Iako zaposleni svoje nezadovoljstvo polako počinju da iskazuju sve glasnije, velika je nepoznanica kakva će biti sudbina 2.842 zaposlena, koliko ih je prošlog meseca bilo na platnom spisku. Od njih su, kako navode u samoj upravi, dve trećine nekvalifikovani radnici.

Pre nego što su privatni trgovci oružjem počeli da „skidaju kajmak“ i za sebe zadržavaju lavovski deo profita od prodaje mina, Krušik je 2018. imao 3.263 zaposlena, što za stalno, što na određeno vreme. Već naredne platni spisak je bio „kraći“ za 77 imena, a u poslednjih 14 meseci bez posla je ostalo još 344 ljudi.

Kako li njima sada zvuči Vučićevo obećanje, koje im je dao prilikom obilaska fabrike, 9. marta 2020: „Nećete imati problema ni sa platama, nećete imati problema ni sa poslom“.

A, eto, 12 meseci kasnije, neki od njih ne da nemaju probleme, već nemaju – posao.

Istine radi, teško da je i moglo biti drugačije, pogotovo ako se ima u vidu da kada se ukupan trošak za zarade podeli sa brojem zaposlenih, ispada da je 2020, kada je Krušik iskazao minus od pet miliona evra, svaki radnik u proseku dobijao veću platu nego 2018, kada je Krušik iskazao neto dobit od dva miliona evra.

Očito će i to narod – pozlatiti. Kao i sve ostalo, jer živimo u zlatno doba.

Najneobičnije je što se i sama uprava javno hvali da je od oko 54 miliona dolara prihoda lane 35 miliona dolara ili 64 odsto otišlo na zarade i druge naknade zaposlenih, pri čemu je prosečna neto plata bila 56.811 dinara, a regres za godišnji odmor oko 85.000 dinara.

Istraga protiv uzbunjivača tapka u mestu

Od oktobra 2020. u krivičnoj istrazi koju Tužilaštvo za visokotehnološki kriminal vodi protiv Aleksandra Obradovića ne dešava se ništa, kaže za NIN advokat Vladimir Gajić, branilac uzbunjivača iz Krušika.

„Tada je saslušan kao svedok državni sekretar Ministarstva trgovine, a planirano saslušanje direktora Krušika je odloženo zbog njegove bolesti. Skoro šest meseci od tada istraga je u nekoj vrsti hibernacije“, ističe Gajić.

On objašnjava da Viši sud još nije odlučivao o pravnom leku, koji je podneo nakon što je njegovu pritužbu Apelacionom tužilaštvu za nezakonito postupanje šefa Tužilaštva za visokotehnološki

kriminal Branka Stamenkovića i postupajućeg zamenika tužioca Aleksandra Momčilovića, rešenjem odbio tužilac Ratko Marković, kome je Stamenković šef.

Kaže i da je u kontaktu sa Fondacijom Kluni, koja će pratiti slučaj ako dođe do suđenja.

Crno na belo: Kako je Vlada prevarila privrednike za pomoć

<https://nova.rs/vesti/biznis/crno-na-belo-kako-je-vlada-prevarila-privrednike-za-pomoc/>

Vlada Srbije je još pre godinu dana donela uredbu po kojoj privrednicima pogođenim epidemijom koronavirusa i merama uvedenim radi njenog suzbijanja može da isplati do 80 odsto bruto zarada zaposlenih i nekima, koji su zatvoreni, i do 90 odsto fiksnih troškova. Pomoć je, međutim, bila daleko manja i svodila se uglavnom na povremenu isplatu novca koji pokriva cele ili deo minimalnih zarada, ne i poreze na njih.

Zastupnica Udruženja "Zaštitnik preduzetnika i privrednika Srbije" Milena Amon podsetila je za Nova.rs da je Vlada Srbije pre nešto manje od godinu dana donela dve uredbe kojom je predviđeno daleko veća pomoć privrednicima od one koje im je država od početka epidemije pružala.

U pitanju su Uredba o usklađenosti državne pomoći radi otklanjanja štetnih posledica prouzrokovanih epidemijom kovida19 i Uredba o usklađenosti državne pomoći radi otklanjanja ozbiljnog poremećaja u privredi prouzrokovane epidemijom.

Prve verzije oba dokumenta donete su još 10. aprila prošle godine, dok su treće, koje su trenutno na snazi, u Službenim glasniku objavljene 26. februara ove godine. U ovoj uredbi koja se odnosi na otklanjanja štetnih posledica navedeno je da opravdani troškovi za dodelu državne pomoći za otklanjanje štete prouzrokovane epidemijom kovida 19 predstavljaju stvarni gubitak nastao kao direktna posledica epidemije.

Pritom se navodi da stvarni gubitak nastaje kao direktna posledica mera ograničavanja koje korisnika sprečavaju u obavljanju njegove delatnosti, a naročito:

1) mera kojima se nalaže potpuni prestanak obavljanja delatnosti (zatvaranje ugostiteljskih objekata ili trgovina koje nisu nužne i dr.) ili prestanak delatnosti u određenim područjima (ograničenja letova ili drugih oblika prevoza do ili od određenih polazišta ili odredišta i dr.);

2) mera kojima se u sektoru turizma isključuju određene kategorije putnika (školska putovanja i smeštaj za mlade i dr.);

3) mera ograničavanja broja posetilaca u određenim sektorima ili delatnostima (industrija zabave, specijalizovani sajmovi, sportski događaji i dr.).

U pitanju su, dakle, mere koje su upravo na snazi, a po kojima će sve do ponedeljka biti zatvoreno sve osim prodavnica prehrane, apoteka i benzinskih pumpi. Što se svakako ne dešava po prvi put od početka epidemije. Tako, na primer, ugostitelji, vlasnici turističkih agencija i ostalih trgovina, trenutno spadaju u kategoriju koja trpi stvarni gubitak. A pomenuta uredba za njih predviđa i više vrsta pomoći.

Koja pomoć je propisana

U 6. Članu, uredbe koja se odnosi na otklanjanje teških poremećaja u privredi, navedeno je sledeće:

“Mesečna subvencija za plate ne prelazi 80% mesečne bruto plate zaposlenih čija je plata subvencionisana (uključujući poreze i doprinose poslodavca za obavezno socijalno osiguranje).”

Dosadašnja pomoć države je do sada sve vreme daleko manja od 80 odsto neto plate i sve vreme se ravna po minimalnoj, ne i stvarnoj zaradi zaposlenih. Tako će, na primer, sledećeg meseca poslodavci dobiti pola neto minimalca za zaposlene, koji iznosi 16.000 dinara, dok njihovi bruto troškovi za minimalne plate iznose oko 50.000 dinara.

Sada, dakle dobijaju oko 32 odsto od minimalca, a u toku prvog i najvećeg paketa pomoći, kada su dobijali ceo neto minimalac, ta pomoć je iznosila oko 64 odsto. Privrednicima bi bilo značajno kada bi se primenjivao i Član 8a ove uredbe koji kaže da država može nadoknaditi deo fiksnih troškova poslovanja učesnicima na tržištu koji su usled epidemije smanjili ili obustavili svoje poslovne aktivnosti.

Takođe je navedeno da intenzitet državne pomoći u ovom slučaju ne sme da 70 odsto nepokrivenih fiksnih troškova učesnika na tržištu, odnosno 90 odsto fiksnih troškova kod mikro i malih preduzeća. Milena Amon kaže za Nova.rs da se navedene pomenute delove uredbe iz nekog razloga ne sprovodi ni Vlada ni lokalne samouprave.

“Članovi 6, 7 i 8a koji se tiču pokrića fiksnih troškova i 80 odsto bruto zarada su nešto što je slično onome što su druge zemlje uradile kad su u pitanju privrednici pogođeni merama ograničenja”, objašnjava Amon. Dodaje da se udruženje na čijem je čelu zalaže za primenu ove uredbe, jer ovo što je do sada uredila država za male privrednike i preduzetnike smatra nedovoljnim za njihov opstanak.

“Mi smo krenuli sa aktivnostima gde će se lokalnim samoupravama uputiti pitanje zašto ne sprovode tu meru”, objašnjava.

Na koji način je Vlada do sada pomagala privrednicima

Od početka epidemije koronavirusa, Vlada Srbije je do sada donela tri paketa mera. Prvi i najveći paket, primenjivao se od maja prošle godine, kada je svima privrednicima odloženo plaćanje poreza do kraja prošle godine. Taj porez je međutim, sada došao na naplatu, a epidemija i njene štetne posledice i dalje traju.

Druga značajna pomoć porazumeva je odnsila se na isplatu pomoći u visini minimalne zarade za preduzetnike, mikro, mala i srednja preduzeća, odnosno subvencije 50 odsto minimalne zarade velikim preduzećima, čiji zaposleni su poslani na prinudni odmor, zbog smanjenog obima poslovanja ili potpune obustave rada.

U pitanju je bio neto iznos plate za zaposlene u visini minimalca koji na mesečnom nivou iznosi oko 32.000 dinara.

Drugi paket pomoći, bio je takođe prvenstveno usmeren na plate zaposlenih i uključivao je isplatu dva puta po 60 odsto od minimalne zarade, kao i odlaganje poreza i doprinosa na zarade za jedan mesec. Ovu pomoć od oko 18.000 dinara po zaposlenom poslodavci su dobili u avgustu i septembru. U međuvremenu nije bilo nikakve intervencije države, da bi ovog meseca bio najavljen treći paket pomoći.

U okviru trećeg paketa, prva isplata polovine minimalne zarade, za mesec mart, trebalo bi da bude izvršena 8. aprila, a naredne uplate u maju i junu. Svaki put po 16.000 dinara.

Pored ukupno jednog i po minimalca, podršku u visini od još jednog punog minimalca dobiće ugostitelji, turističke agencije, licencirani turistički vodiči i pratioci, hoteli, odmarališta i rentakar agencije.

Ove pomoć, sve vreme nameće i obavezu koja podrazumeva da privrednici ne smeju smanjiti broj zaposlenih za više od 10 odsto do isteka tri meseca od isplate poslednjeg minimalca, kao i da ne mogu isplaćivati dividende.

Uticao pandemije na naše potrošačke navike

<https://nova.rs/emisije/uticao-pandemije-na-nase-potrosacke-navike/>

Trošimo li i dok prodavnice i kafići ne rade, kakve su nam potrošačke navike u vreme pandemije - to je bila jedna od tema jutarnjeg programa televizije Nova S "Probudi se". Dušan Uzelac sa sajta Kamatica primećuje da korona menja neke prioritete i potrošačke navike, zbog toga je pred svim prodavcima veliki izazov.

Uzelac konstatuje da smo u trenutku kada se broje mrtvi i zaraženi shvatili da odluka o kupovanju telefona, automobila ili telefona nije od životne važnosti.

Dosta je onih koji rade od kuće, pa je i to promenilo neke potrošačke navike.

“Sada kada sedim kod kuće ne treba mi ni previše pripreme za odlazak na posao – ni šminka ni sređivanje”, shvatili su neki, a primećuje gost Nevene Madžarević.

Uzelac konstatuje i da ima onih koji su usled pandemije uvideli mane konzumerizma.

“Biće izazaov za prodavce da nas ponovo vrata na mantru kupi, kupi, kupi”, ukazuje Uzelac.

On je u vreme epidemije i sveopšte nesigurnosti posebno istakao važnost štednje i različitih tehnika za vođenje sopstvenih finansija.

Veliki protest privrednika i u Užicu

<https://nova.rs/vesti/biznis/veliki-protest-privrednika-i-u-uzicu/>

Protestovali su u Užicu turistički radnici, muzičari, ugostitelji, zanatlije i vlasnici malih trgovinskih radnji. Nezadovoljni su načinom na koji se sprovode epidemiološke mere i načinom na koji se pojedinim delatnostima uskraćuje pravo na rad i mogućnost zarade, dok je na drugoj strani velikim trgovinskim lancima sve to dozvoljeno. Revoltirani mali privrednici su ogorčeni na odluku države da radnje, u koje dnevno uđe tek nekoliko ljudi, prepozna kao rizične po njihovo zdravlje a markete u kojima ih je u istom trenutku na stotine kao bezbedne. Odluke kriznog štaba smatraju nelogičnim i nestručnim.

Posebni pažnju su skrenuli na nakorektno donošenje mera "danas za sutra" pa turističke agencije, kojih je u Užicu preostalo tek nekoliko, ne mogu da realizuju već isplanirane aktivnosti, koje su organizovali uz poštovanje svih mera koje su na snazi.

"Čekamo do petka da vidimo da li u subotu možemo ljude da vodimo na izlet. To malo ljudi što se prijavi, čekamo da obavestimo da li možemo na putovanje i tako svaki vikend. U redu da su juče doneli mere od ponedeljka, organizovali bismo se, ali ovako nije u redu. U isto vreme od nas se traži da plaćamo sve, a ono malo što možemo da uradimo nemamo mogućnosti", rekla je na protestu Vladana Rakić, vlasnica turističke agencije.

Preduzetnici kažu da su lokalne samouprave u drugim gradovima izašle u susret maloj privredi sa konkretnim merama i pomoći te da u Užicu to nije slučaj. Kažu i da su više puta pisali rukovodstvu grada tražeći prijem, ali je poziv stigao tek tokom protesta. Ovakvo stanje, kako tvrde, dovelo do sve većeg gašenja radnji i u Užicu.

Na otvaranju ponuda nije bilo zainteresovanih za međunarodnu autobusku stanicu u Novom Sadu

Matijević kupuje deo ATP Vojvodine

<https://www.danas.rs/ekonomija/matijevic-kupuje-deo-atp-vojvodine/>

Kompanija „Matijević“ dostavila je juče ponudu za kupovinu jedne od tri oglašene celine ATP Vojvodine u stečaju, savremenog servisnog centra sa pripadajućom opremom, saznaje Danas.

Oglasom o prodaji ponuđena je osim servisa sa deset kanala i nova međunarodna autobuska stanica kao i deo zemljišta na kome ATP Vojvodina ima pravo korišćenja. Ukupna likvidaciona vrednost sve tri celine, navedena kao početna cena u oglasu, iznosi nešto više od 5,3 miliona evra.

– Ponudili smo 1,45 miliona evra, to je nešto iznad početne koja je iznosila 1,44 miliona a ona je inače bila granica i dali smo nešto malo više uz rizik da ne prođemo. Ali, samo smo se mi prijavili za servis, a zainteresovani smo zbog naše firme Agrovojvodina mehanizacija koja je zastupnik u prodaji traktora i priključne mehanizacije. Želimo da proširimo asortiman, pregovaramo da uzmemo još neke brendove iz oblasti poljoprivrede i za tu vrstu posla lokacija ATP Vojvodine nam je idealna – rekao je za Danas Bojan Matijević.

Prema nezvaničnim informacijama, za zemljište je ponudu dostavila firma Evro dom iz Kaća, koja se prema registraciji u APR-u bavi drumskim prevozom tereta, ali njen vlasnik Nikola Zekonja nije želeo ni da potvrdi niti da demantuje svoje učešće u prodaji imovine ATP Vojvodine.

Prema saznanjima Danasa, za novu međunarodnu autobusku stanicu nije bilo zainteresovanih kupaca.

Ali, i da su sve tri celine dobile nove vlasnike, od prikupljenog novca mogla bi, i to delimično da se namiri samo Kredi agrikol banka, sa hipotekom prvog reda koja glasi na iznos od 7,8 miliona evra.

Svi drugi poverioci, uključujući i različne sa obezbeđenjem drugog i trećeg reda, poput Komercijalne banke i Poreske uprave, ostaće bez nadoknade.

Inače, na oglašenu prodaju prigovor je dostavilo Republičko javno pravobranilaštvo, u ime Ministarstva finansija odnosno Poreske uprave, jer nije bilo obavešteno o tom postupku iako je to zakonska obaveza stečajnog upravnika, ali i Komercijalna banka koja je smatrala da ima uspostavljeno obezbeđenje na opremu servisnog centra.

Pre toga je i bivši većinski vlasnik Ilija Dević uložio prigovor jer su objekti oglašeni kao funkcionalne celine iako čitav kompleks ne može da radi s obzirom da Grad i pored potpisanog ugovora nije preusmerio saobraćaj na tu lokaciju.

Dan pred zakazano nadmetanje Privredni sud je prva dva prigovora odbio, a Devićev je odbacio.

Otvaranjem ponuda nije okončan proces prodaje imovine tog preduzeća.

Kako nam je rečeno u ATP Vojvodini, prema utvrđenoj proceduri, najpre će zvanično o dospelim ponudama biti obavešten sud kao i poverioci koji će imati pravo da izvrše uvid.

Potom sledi potpisivanje ugovora.

Ali, u oglasu je navedeno da će se otvaranje ponuda vršiti u prisustvu stečajnog upravnika i tročlane komisije koju on sastavlja. Prema nepotvrđenim informacijama, upravnik se zbog kovida nalazi na lečenju i pitanje je da li će on moći da potpiše zapisnik sa otvaranja ponuda kojima nije prisustvovao, a pri tom je jedini nadležan da progłosi da li je ponuda prihvatljiva ili ne.

Hronika jedne privatizacije

Autosaobraćajno preduzeće „Vojvodina“ prodato je na aukciji 2004. godine a novi vlasnik Ilija Dević već je u prvoj godini ispoštovao plan investicija, zatim je zaposlio novih 200 radnika, proširio delatnosti i uvećao broj linija. U proleće 2006. Dević je sa tadašnjom gradonačelnicom Novog Sada Majom Gojković potpisao ugovor prema kome se on obavezao da prema gradskim planskim dokumentima na placu ATP Vojvodine izgradi novu međunarodnu autobusku stanicu i servisni centar a da po dobijanju upotrebne dozvole Grad izmesti autobuski saobraćaj na novu lokaciju. Grad, međutim, nije ispoštovao svoj deo obaveza, preduzeće je pod pritiskom kredita otišlo u stečaj a oko 500 radnika ostalo je bez posla. Slučaj ATP Vojvodina, svrstan među pet najvećih u okviru 24 sporne privatizacije i jedini u kome je oštećen investitor a ne država, u stalnom je monitoringu Evropske komisije.

The logo for 'Direktno.' is displayed in a dark blue, bold, sans-serif font. The word 'Direktno.' is underlined with a thin red line. The logo is centered within a light gray rectangular background.

Frizer za Direktno: Država nam je zavukla ruku u džep

<https://direktno.rs/vesti/drustvo-i-ekonomija/341347/frizeri-koronavirus-epidemioloske-mere.html>

Oštećeni smo poprilično, veliki je udarac generalno za sve nas. Sve obeveze teku, rente teku, potpuno je besmisleno ovo što su nas zatvorili. Mi se pridržavamo mera i zbog zdravlja, ali i zbog kazni koje su propisane. Radimo jedan na jedan s mušterijama, na 4 kvadrata je po jedna osoba tu, nema uopšte svrhe to zatvaranje - kaže za Direktno.rs Nemanja, vlasnik dva frizerska salona u centru Beograda.

Nove epidemiološke mere, prema kojima sve sem pumpi, apoteka, prodavnica prehrambene robe neće raditi do ponedeljka, najviše su pogodile domaće privrednike. Nezadovoljni ugostitelji održali su juče protest ispred Narodne skupštine u Beogradu, a više od 200 ugostitelja imalo je danas protest u Čačku. Osim ugostitelja, nezadovoljni su i frizeri, jer ne vide zašto ne bi mogli da rade, kada u njihovim salonima mušterije dolaze na zakazan tretman, a kako tvrde, oni rade jedan na jedan sa mušterijama i mere kojima su zahvaćeni nemaju nikakvog smisla.

Portal Direktno.rs pozvao je vlasnika dva frizerska salona u Beogradu Nemanju, da nam prokomentariše svoje viđenje nedavno donetih epidemioloških mera.

- Prodavnice recimo, veliki trgovinski lanci, i dalje rade. Ja znam informacije od mušterija da ljudi i dalje najnormalnije rade u fabrikama, a oni tamo sede što s maskama, što bez maski. Što se tiče finansijskih posledica, ja ne mogu da vam opišem koliki je to udarac za sve nas, jer nemamo druge izvore prihoda. Kako da zaradimo kad ne radimo? Čuli smo nešto da bi mogle da se ublaže mere za nas, žale se ljudi konstantno, iz Saveza frizera pišu dopise da jednostavno ove mere nemaju smisla - smatra Nemanja.

Naš sagovornik ističe da frizeri poštuju sve propisane epidemiološke mere i da postoje svi uslovi za normalan rad uz poštovanje mera.

- Ne radimo, pa ne mogu da vas dovedem na lice mesta da sami vidite kako to izgleda. Posle svake mušterije se prostorija dezinfikuje, pušta se jedna po jedna osoba. Nema čekanja unutra, svi radimo na zakazivanje, generalno se posao svima nama smanjio. Nameti su nam i porasli čak od Nove godine, tako da ne znam stvarno kako ćemo ovo mi izgurati ako nas zatvore na 15 dana - zaključuje on.

Po svemu sudeći, Krizni štab i vlast za sada nema sluha za domaće privrednike, pa bar do ponedeljka oni neće moći da rade, a kako sami kažu, ako se mere produže i dalje, njihovi poslovi neće moći ni da prežive.

Nastavnici dali "dvojku" za organizaciju nastave u pandemiji

<https://novaekonomija.rs/vesti-iz-zemlje/nastavnici-dali-dvojku-za-organizaciju-nastave-u-pandemiji>

Nadpolovična većina nastavnika, ili skoro 65 odsto njih, je imalo probleme u komunikaciji ili saradnji s roditeljima tokom korona-krize i održavanja onlajn nastave. Preko četiri petine njih smatra da je nastavnike tokom pandemije trebalo dodatno finansijski nagraditi, rezultati su druge ankete kojom Nova ekonomija istražuje posledice zdravstvene krize na obrazovanje.

Anketa u kojoj je učestvovalo oko četrsto prosvetara potvrđuje da je onlajn školovanju neophodno poboljšanje, kao i da su se neki problemi koji su opterećivali i "obične" učionice premestili i u digitalni svet.

Na to ukazuje podatak da bi skoro polovina nastavnika organizaciju nastave u doba korone ocenila dvojkom, a da bi skoro 14 odsto njih "oborilo" ovaj sistem rada kecom na popravni. Manje od jedan odsto nastavnika bi onlajn ocenili najvišom ocenim.

Približno 78 odsto učesnika u anketi smatra da ima još prostora za unapređenje organizacije nastave tokom pandemije.

Najveći problem za trećinu prosvetara tokom pandemije bila je to što "deca ne shvataju nastavu dovoljno ozbiljno".

Po 20 odsto nastavnika dodaje da je gorući problem ili nedovoljna opremljenost prosvetara ili nedovoljna opremljenost dece, dok skoro 24 odsto smatra da je to preobimno gradivo. Čak četiri petine obrazovnih radnika smatra da školsko gradivo treba smanjiti.

Tri četvrtine prosvetara je išlo na seminare ili obuke za korišćenjenje informacionih tehnologija, a oko njihove svrsishodnosti su mišljenja podeljena - 48 odsto smatra da su im ta iskustva bila korisni za organizaciju nastave na daljinu, s čim se ne slaže preostalih 52 odsto.

FONET/NOVA.RS

Odbačen zahtev za utvrđivanje ništavosti ugovora o Prokopu

<https://nova.rs/vesti/drustvo/odbacen-zahtev-za-utvrdivanje-nistavosti-ugovora-o-prokopu/>

Više tužilaštvo u Beogradu odbacilo je inicijativu Koalicije za nadzor javnih finansija i Transparentnosti Srbija za podnošenje tužbe za utvrđivanje ništavnosti ugovora o zajedničkoj izgradnji zgrade železničke stanice "Beograd centar" (Prokop), parkinga i pratećih komercijalnih sadržaja, saopštila je Koalicija.

Kako se navodi, od Višeg javnog tužilaštva u Beogradu dobili su informaciju da nema osnova za postupanje tužilaštva povodom te inicijative.

“Daj Bože da su uopšte pročitali našu inicijativu. A možda je i bolje ako nisu. Jer da su je pročitali pa je, pored svih iznetih argumenata, potom odbacili, samo bi se dodatno obrukali. Ako je to, u slučaju tužilaštva, uopšte moguće”, rekao je predsednik Koalicije Dragan Dobrašinović.